

LLEAVOR

Revista quinzenal

SUSCRIPCIO

Trimestre	Ptas.	1'00
Un nombre	"	0'20

Nombre 28.-22 Agost 1909.

Redacció y Administració
Plassa d'en Perpinyá, 4.—Granollers

RHUM, QUINA Y COLONIA

Higiene del cabell; te un perfum suau y agradable, posseheix propietats sanitàries y tónicas que s'acomoden de un modo admirable, principalment para l'ús de las senyoras.

Plassa de la Constitució, N.º 33
— GRANOLLERS —

Francesch Coma

Banco Vitalicio de España

SEGUROS VIDA

DELEGACIÓN EN ESTE PARTIDO:

CARLOS GUIMERA

Plaza de la Corona, 6. GRANOLLERS.

El mejor tónico-reconstituyente, tolerado por los estómagos más delicados

ES EL

Jarabe Yodo-Tánico Fosfatado Alío

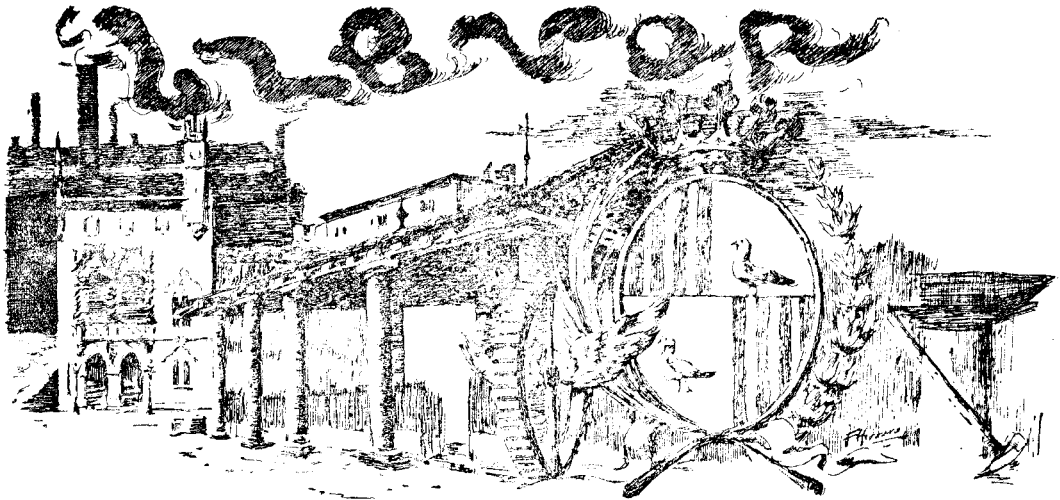
Abre el apetito, favorece la nutrición: cura la opilación, colores pálidos, anemia, cansancio habitual, laxitud y todas las manifestaciones de la debilidad en cualquiera de sus diversas fases.—Pidase en la

FARMACIA GASSET Plaza Ganado 63 y 65 y Maspons 1 y 3
— GRANOLLERS —

Casanovas y Froizas

— CARBONES MINERALES —

DESPACHO: Rda. San Antonio, 82 principal.—BARCELONA.

Redacció y Administració, Plassa de'n Perpinyá, 4.

CRÓNIQUE

DE TOT ARREU

Definitivament, segons hem pogut enterarnos, la Feste Major d'enguany se celebrarà.

Les Societats de nostre Vila tenien presos acorts, dades les circumstancies anormals, de no fer feste, empro, despres de mes madur pensament i atenent á rasons respectables i d'interés local, tornaren sobre son acort acordant fer les festes com los demes anys.

Tindrem, donchs, festes oficials car, ens han enterat de que l'

Ajuntament les secunde i facilita tots los medis pera que resultin lluides.

Creiem deber marcat el ferho aixís puig la Corporació Municipal deu sempre vetllar per los interessos de sos administrats, cercant totes les ocasions propicies pera fer quelcom que donga vida al decaigut comerç i á la aclaparade industrie, base de la riquesse dels pobles, car poble en quin l'industrie i'l comerç sigan nuls ó's trovin aclaparats, es poble mort.

Tindrem doncs musiques i balls i concerts i focs i óperes i tot lo arcaic que'n les festes majors es de consuetut i com á con-

PARCHES PRADELL

Evitan la esterilidad, el aborto y dolor de riñones tan frecuentes en las señoras.

Depósito principal: Baja San Pedro, 52 —BARCELONA.
— — FARMACIA «ANTIGUA DEL DOCTOR PADRELL» — —

secuencie natural, tindrem forasters, quins, llogicament, porten en si l'animació, lo moviment i com siga que lo moviment es vida, fruïrem d'aquesta á ple pulmó durant quatre dies, arrancant de nostre pensa les negrures de tantes i tantes notes tristes com avui dominen.....

Despres, despres com sempre; el sentiment pels ausents se apareixerá; les negrures omplenarán nostre pensa; qui mes felix qui mes desgraciat; rialles i plors.....

Es condició precisa de l'humanitat el que aixís siga.

Francesch Bassas Palaus.

CARTA DESCLOSA

á la COMISSIÓ ELECTORAL POPULAR

PRESENT.

Senyors: de l'explèndida manifestació de protesta, envers els homes que fins avuy el dia tenian com á patrimoni seu, el mangoneix de nostres bens comunals y fins particulars, me capl'honor d'haberme fet un petit prólech, jo sense sapiguer que vosaltres haviau d'esser aqueixos bons patricis que inspirats en l'amor á nosa Vila, habian d'escullir d'entre el poble l'art de les fonts, els noms, espirituals que ha lla de produir aquell alçament del 2 de Mayo per a fer el prólech, ja vos veyá, ja vos signava, ja ab vosaltres pensava; mireu lo que deya el dia 24 de Janer prop passat: «A Granollers hi ha una part d'homes que ja son coneguts com á bons representants del poble y una altre part que per desgracia son bastant desconeguts y n'obstant, son una les de pri-

meres esperances á n'els moments actuals. Aqueixos, jo voldrio tocarlos la corda viva de sa consciencia, de son amor, pera que despertés, pera que s'abrandés en focs d'amor, pera aqueixa desgraciada Vila, que plora l'ingratitude d'una part de sos mals fills. Hora es ja que aqueixa part tan respectable d'homes de Granollers, que fins ara ha deixat fer, que fassi; no els mancará l'ajuda del poble, que está cansat de tants.... misteris» Y, efectivament vosaltres vareu sortir, vosaltres vareu marcar el camí y el poble vos va seguir.... Es que li parlavau d'amor y el poble tot bondat, va correspondre ab amor; era obra de patria. Jo també hi era entre el poble, jo també vos seguia, jo també reya, jo també ploraba quan parlavau de beneficencia, d'higiene, d'ensenyansa; pensaba ab el mestre de ma infantesa, mort corsecat... y jo recordo que deya li van pendre la llum, el sol, l'aire.... que's pendrelli els alumnes; aixis no l'han de mantenir, aixis fan economias.

Més, el meu vot material, el vot aqueix que es diposita dins l'urna no vos el vaig poder donar pera nostres regidors ni el vareu admetre; es que el Govern no'm concedeix el dret d'exteriorisar els meus sentiments pels actes del govern pel poble y en cambi, ja hi sofert la contribució més forta que ha de suportar l'home durant la seva vida, ja sigui ab 300 duros, ja ab la seva sanch.

Jo soch dels que vos seguïem, dels que vos animavem, dels que vos ajudavem á preparar l'*alsamnet* y avuy jo també vull ser dels que á nostres regidors els sigui més planera la feixuga càrrega de la regeneració de Granollers.

Bons granollerins, vosaltres que el Granollers que paga, vos va elegir «Comissió Electoral Popular», pera portar á cap els treballs preparatoris pera fer l'*alsament*, á vosaltres me dirigeixo, com á concellers de nostres honrats regidors populars. Vaig á parlarvos del importantíssim assumpte: *Mercat de Granollers*.

Jo, ja sé que nostre Ajuntament vol ocupar-se entornament d'aqueix transcendent assumpte, més així, m'anima á fer aqueixa carta d'advertencia, per ilustrar á nostres regidors ab més vastes explicacions, puig seria pretenció que no vull posseir; tant sóis el meu intent, es parlar d'aqueix assumpte, perquè el poble y vosaltres «Comissió Popular Permanent» animeu á nostres regidors á abordar aqueixa cuestió que

tant directament afecta la vida present y futura de nostre Vila.

L'assumpte mercat, crech que s'ha de plan-tejar baix els següents extrems:

Organisació y recárrechs actuals.

Organisació y recárrechs de mercats d'altres pobles.

Organisació y recárrechs de nostre futur mercat.

Millores y modificacions á nostre mercat.

Els recárrech á que están subjectes, els que porten sos productes á nostre mercat, son del tot exagerats.

Aquí tenim el mercat com á una font d'ingressos municipals, que redunden en perjudici dels ingressos generals que el mercat porta en altres pobles que volen conservar-lo y engrandir-lo, quins ingressos produeixen en definitiva més profit á tot al poble.

L'organissació que fins ara hi ha hagut pera cobrar-se els recárrechs de mercat, s'ha de confessar que ha sigut molt deficient, per prestarse á *convenis*, *confusions*, *despits* y extrelimitacions.

En l'actualitat, duplo que hi hagin unes bases, pera que el públic concurrent al mercat sápigua quins son els seus drets y debers; més segons datos recullits per homes que intervenen ab aixó d'arrendaments de plassas y mercats, puch donar alguns datos que podrian ser un xich diferents dels que en realitat han existit fins ara; puig es dona el rar cas, que alguns que pagan m'els donen més elevats, qu'altres que s'han cuidat de cobrar. No obstant, tirem pel cap baix y trovarém:

Sigrons, per sach, ó per 100 k. Els forasters paguen per dret de consums y de plassa junt ab mesura 0'25 ptas. Els de la Vila pagan de dret de plassa y consums 10 rals; si esté l'*habilitat* de demostrar qu'es pel consúm particular, crech no's paguen consums.

Blat, mongetes, blat de moro, etc., per sach ó per 100 k. Els de la Vila pel seu consúm particular no pagan els consums á que estant subjectes els comerciants; en cambi per drets de plassa al mercat pagan 0'15 ptas. Els forasters com á drets y mesura pagan un ral per sach.

Ais forasters, en cas de que no venguin la mercancia se'ls abona lo que han pagat si aixis ho reclamen.

Patatas: Els particulars no pagan res d'en-

trada y á la plassa pagan 15 centims Els forasters paguen 15 centims de dret de plassa. L'Ajuntament pot augmentarho fins á un ral.

Els drapaires, pagan 3 pessetas trimestre y els forcaires 0'50 ptas. cada mercat.

Les parades de la plassa, pagan 2 ptas. el cuadro cada més, y els que tenen la sort, ó desgracia de que s'els consideri de menor quantia 1 peseta.

Els ambulants que volen llocs á la plassa pagan mitja pesseta per mercat.

Els hortalsans de Mataró, pagan 3 pessetes cada mes.

L'aviram no paga; sols pagan els que hi volen lloch ficso.

Els bolets, cireres, olives, anous, etc. están á l'*incumbencia* dels senyors que cobren.

Pels porchs, els porcaters pagan.

Per mitja gabia, que fá aproximadament 1 per 2'50 m. 0'75 ptas.

Gabies petites, que fan uns 3 per 2 m. 1 pta.

Gabies grosses, d'uns 4 m. en cuadro, 1'50 pta. La plassa, crech está arrendada per 550 duros, últimament fent pagar igual ne pagaben 330 duros anuals.

Aqueixos son aproximadament els recárrechs á que están subjectes els sumissos visitants que tenen l'amabilitat de venirnos á honrar al mercat y despres de deixar alguns rals per les botigues de nostra Vila.

Ara donem una ullada als recárrechs dels mercats d'altres pobles:

A Girona: Se paga 10 céntims per sach de grá siga la classe que's vulla.

Les patates també paguen 10 céntims.

Les cistelles d'aviram y coves de bolets, cireres, olives, etc. en passant d'una certa mida ó siga d'uns 3 per 4 pams pagan 10 céntims.

Els llochs ficsos tenen una tarifa marcada que no dona lloch á *confusions*.

Les gabies de porchs pagan, 2 rals les petites y 1 pesseta les grosses.

A Vich: Els que hi porten grá, no pagan res.

Les patates no pagan res.

Les cistelles y coves de bolets, cireres, anous, etc., no pagan res.

Els llochs ficsos tenen una tarifa que varia entre 1 y 3 pessetes mensuals que cobra l'Ajuntament.

Les gabies pera porchs se les porten els interessats ó se les deixen els particulars mediant

convenis privats y que per lo tant l'Ajuntament no'n beneficia rés.

A Tarragona, res paga res.

A Figueres, Olot, Vilafranca, etc., els mercats están mes ben organissats y hi ha articles que pagan alguna cosa mes, però en general els resulta mes barato y s'els dona mes facilitats; de tots ells ne trauré datos pera fer un esbós-projecte, pera nostre futur mercat, baix mon humil y franch criteri.

Recárrech: Administració municipal de tot arbitri.

Cereals y llegums, entrada lliure. Per servitut de mesures 10 cèntims per mesura.

Patates, entrada lliure. Qui vulga fer ús de la bàscula ó romana 10 cèntims el sach.

Els llechs fesos, si els senyors administradors municipals volen cumplir com á tals, ja estan be com estan.

Als Hortaláns de Mataró crech se'ls pot augmentar el recárrech ja que fan forsa mal als nostres hortalanos.

Els bolets, cireres, anous, etc., crech no s'hauria de fer pagar res absolutament de drets de plassa y el que vulgués fer ús de les mesures y pesos qui pagués una cantitat máxima de 15 cts. per operació.

La plassa dels porchs duta per administració y fent pagar la meitat de lo que's fa pagar ara, seria mes decorós y mes honrós per la dignitat del poble.

Aqueixes son les modificacions que jo faria á n'els recárrechs que pesen sobre les operacions de nostre mercat. Recárrechs que haurian d'esser cobrats, sempre per administració municipal.

Millores. Les que jo faria á mes de les modificacions dels recárrechs ja dits, son:

Organisar un magatzem-dipósit baix la vigilancia y administració de dependents municipals, pera que'ls pagesos, els dijous hi puguin dipositar, baix un tant convingut, els grans que no haguessin vengut, á fi de que'ls hi guardessin un mercat per altre y á fi de que no s'ho tinguessin de transportar á sas cases.

Organisar uns tancats pera aconduhir y fermar els animals y carros, baix la vigilancia y administració de dependents municipals, á cambi d'un tant convingut, á fi d'evitar en lo possible els frequents robos y pera mes seguritat dels fardos que's deixen als carros.

Organisar, ó estudiar la manera d'evitar la supressió total del mercat quan plou y fins quan hi ha senyals de pluja. Es una llástima que'ls dimecres al vespre que durant la tarde ha estat nuvol no poguem veurer aquelles carrues de carros que venien del *Coll de la Manya*, ó aquells trens tan plens de gent que venen á visitarnos. Com també es una llástima que estan nuvol ó per poch que ploqui, els dijous no vingui gent y que'ls pochos que venen no puguin fer mercat; en cayent quatre gotes, ja no hi ha mercat. Granollers, no es una ciutat antiga y per lo tant no te pórtichs, no te voltes com Vich, Girona, Tarragona, etc. y fa que dificilment tinguem coberts ó voltes modernes, ¿no podriam estudiar la manera de posar unes veles com las de barcos agafades per les puntes, ab reforsos de cuiró, á quatre arbres en cuadro de nostre Plassa d'en Guimerá (abans Corona), ó á la Plassa d'en Perpiayá? Pera fer una prova, cito aqueixos dos llechs que son els mes necessitats. Comprench les dificultats que aixó reportaria, mes si poguessim assegurar la base de poguer fer mercat de grá, patates y porchs, valeriam mitj mercat. Aqueixes veles haurian de ser resistents com las de barco y enganxades per dependents municipals quan hi hagi por de pluja. Al ensemps que posades d'una manera que no haguessin de contenir l'aygua que demunt d'elles cauria, donchs aqueixa s'hauria de fer per manera que s'escolés á un extrem que seria mes baix que'ls altres.

Senyors: Aqueixes son les manifestacions que referent á nostre mercat tinch l'honor de dirigirvos pera que les transmeteu á nostres digníssims Alcalde y regidors populars, no son concells d'un home experimentat en aqueix asunto, son d'un jove que dona mes importancia *fer una cosa que criticarne vuyt*. Soch-dels que vos saluda respectuosament y vos demolts anys de vida pera treballar pel be de sitja nostra vila de Granollers.

Frederich Maspons y Camarasa.

FUTESAS

En ma última *Futesa* vaig prometre parlar d'alegrías, de festes majors, de pobles contens y tips de pollastre, d'impressions fraternals y expansions rialleras; donchs bè, de tot aixó he vist jo en el transcurs d'aquets quinze dies. He vist com al envelat s'hi ballava d'alló més: massurcas, polcas, americanas, balls de rams y valsos de *socios*; igual que l'any qassat. He vist á la serenata de casa la Vila com el cornetí y el fiscorn refileban de la mateixa manera que ho feyan l'any passat. He vist á la taula, la suculenta escudella, el gustós pollastre, y la clàssica oca d'idéntica manera y el mateix gust al paladar que l'any passat. He vist als forasters presentarse d'improvís á la casa ahont élls crehuen tindri el dret d'atiparse tots els días que durí la festa major. Al jovent dels pobles vehins ballant tots els balls menys els de *socios* y esmunyintse en el de rams per estalviar-se la *mitja-pela*. A las cinch del matí he vist com el sol entrava desvergonyat á l'envelat, inondant am claror verdesa las caras un tant acostadas dels balladors, que dientse amoretas á cau d'orella no pensavan que'ls músichs ja estavan empipats y qu'era hora d'anar á dormir. Tot, tot igual que l'any passat.

Aixó he vist jo en el transcurs d'aquets quinze días; y fent punt final, diré amb aquell:

¡Aquí no ha pasado res!.....¡puede el baile continuar!.....

Rac-Rac.

PERIANDRE

I

(*Segueix*)

Periandre era corpulent y tenia barba cristiana y front espaiós, era'l darrer qui vestia y po-

dia vestir la toga viril del seu aborigen, y tots els crepuscles, en els jardins de la ciutat, en els passeigs de plátans d'or y xiprers meridionals, passava en mitg dels seus deixebles atents a la seva paraula, serena y enlairada, ab tota la majestuositat de la posta; passava ab els parpres closos, com un cec voluntariós, y llurs idees eren clarividentes del seu interior aont tenia dirigida la mirada.

De Periandre, jo'n sé un fet, trágicament pueril, quin fi va esser sotjat per un deixeble, afortunadament rebel y incrédul, que no sé si deuria dirlo, més cal que ho fassi pera que sigui una nota marginal a ses obres, sobre totes, a la que s'anomena «De l'amor com a paraula vana»

Un día, enfront de sa casa, en una de les altres petites «villes» escampades, hi arribava un fugitiu de Macedonia, un capdill de revoltats, als quals havien vensuts els Perses: un home petit, nirviós, de ulls guspirejants d'odi. Aquexà, vostra Ciutat, tothora ha sabut obrir les portes als fugitius y exilats, sense preguntarshi 'ls secrets de llurs vides, més el macedonià, tançà a la Ciutat la seva casa, com si allí dintre volgués conspirarhi la venjansa.

La casa del filosof—ànima y gloria de vostra ciutat—apareixia molt sovint engarlandada ab murtra y llorers, sobre tot quan als vostres avant-passats arribava un ressó d'una nova gloria del Mestre, y els vostres Consells, posseits de civilitat ho proclamaven. Un dia'ls joves de la Ciutat l'anaren a treure de la seva cella pera sentir la seva veu maravillosa y certa, desde la cátedra y a muscles el portaren fins a les columnes de l'anfiteatre. Pera veure passar l'estranya y entusiasta comitiva, s'obriren les finestres de la «villa» del desterrat, y una petita dama prematurament trista y conscienta, una nena de quinze roses—ulls de foc, palidesa hebràica—sabent com al seu país les verges honoraven als filosofs, llensà un brassat de flors damunt del Mestre, les quals degueren passar com una carícia pels seus cabells, pel seu front, per ses mans, per sa túnica, car el corteig, meravellat, se les repartí les fulles d'aquelles flors, com unes reliquies. El Mestre va mirarla y per primera volta somrigué agrait, ell qui no sabia més que'l somriure de domini!

Pel camí, en muscles dels joves, passant per damunt dels homes, ell recordà la petita forastera que li tirava flors, y no sabia perquè se'n

sentia tan alegre de recordarla. A l'anfiteatre, la seva paraula era segura, lluminosa, argentina, talment una idea que no's volgués dirli donava tota sa forsa interna y desconeguda... y per primera vegada, tingué de fer acte de violència en sa voluntat quan digué als joves la seva ironia de l'amor.

Era de retorn del seu acte d'apòstol, y sol en sa cambra de finestral multicolors, mesurà ab una ràpida mirada interna el seu triomf y odià 'ls vidres multicolors y els acusà de falsetat vers la seva obra, més ell, a l'ensem que la joven-tut de la seva època, n'estava influït de la seva obra, y sabé esser egoista, y no compadir als deixebles quins actes podien esser fills de les mentides d'ell; més, allavors, sense fe, obrí al cap-vespre y per un sol moment, la seva finestra. «Altrament, el món real podia esser més »hermós que'l d'ell, car l'única visió que'n co-»neixia—aquella desconeguda divina qui llen-»sà flors al pas d'ell—era l'idea més lluminosa »y més llògica que havia entrat en son esperit.» Sí, perquè aquella petita desconeguda, havia estat llum d'idea en la seva ànima, argument contra la seva obra incrèdula de l'amor, dedució d'una vida massa humana.

Obrí'l Mestre la finestra, y la «villa» veïna tingué una rialla de blancor que'l ficà: mai n'hi havien entrades de rialles en aquella cam-bra exhausta y severa, y les rialles eren música d'esperits que subratllaven totes les antigues afirmacions seves. Ell s'abocà a la finestra pera «mirar» les rialles, y aquelles rialles eren gam-mes de roses, jocs de cabelleres—ulls de foc, palidesa hebraïca—d'una petita ingènua, segura en son jardí, sola y forastera.

Oh, que era hermosa aquella petita veïna ab sos colors vitals, ab sa nova coloració de belle-sa, bellesa admesa sens resultar de deduccions filosòfiques, sense enginys metafísics, joia de carn y de desitg en l'esperit insegur del filoso-p. Per això, ell, Periandre, l'impetuós qui un dia, creient que'l bras de l'home brut y pobre —(quasi un bras armat)—havia illetgit la vi-sió en la seva vida, corregué a apartarlo ab mà violenta pera fermar la porta, se sentí, allavors, tan vensut per aquella rialla, que feia resisten-cia al finestral multicolor que volia tancar-se, que restà immòbil davant del crepuscle; y el crepuscle irisà ab tots els seus colors, una llà-

grima, extranyament despresa, que rodolà per sa barba grisa d'apostol.

(Continuará)

Somniant á una Verge

Un petó anit m'he sentit
á la boca, fret com gel
per uns llavis de dols deix
d'un deix més dols que la mel;
y per demunt de mas galtas
he sentit la vellugor,
del papelloneig d'uns llavis
dels meus buscant la dolsor.

He vist una dona núa
de mon llit vora'l capsal,
blanca figura de marbre
verge, hermosa, angelical;
no't conech, li he dit febrós,
jo no t'havia vist may,
y ja per tu'l cor delira
y sento en mi greu desmay
y et vull veura á totes horas
extassiantme d'amor,
de tes serenas miradas
y ton rostre encantador.

Puig quan ab l'esguard te beso
lo teu tendre y verge pit
el goig intens que jo sento
m'enlayra vers l'infinit.

Vull dirte pregarias dolsas
amb els més suaus acorts
vull tonar cançons boscanas
que portan flayre d'amors;
y dels jardins vull portarte
també sas flors olorosas,
y un altar vull aixecarte,
ab mil garlandas de rosas
puig qu'ets reyna d'harmonura
y has encegat lo meu anim
ab la teva galanura.

Dígam qui ets, que no't conech
y ja guareixes mon mal,
que mon cor per tu batega
per tú, verge angelical.

.....
 ¿Fujas, t'envás, si t'allunyas?

Lo meu viura es un neguit,
 he despertat de la ditxa...
 quina buydor en mon pit.

Jaume Uyá.

Sessions Municipals

DIA 12.—A dos quarts de nou del vespre s'obre la sessió baix la Presidencia del Alcalde Sr. Sarroca y amb assistència dels regidors senyors Coma, Canellas, Torras, Puntas, Pineda, Jonch y Llonch.

Acte seguit s'acorda que passi á la Comissió llur, el Dictamen del Arquitecte Municipal sobre les reformes que s'han de fer en la cloaca que hi há en la plassa de Mossen Jascinto Verdagner.

S'autorisa al senyor Rectó d'aquesta Parroquia, pera tapiar las parets que han restat del temple de Montserrat.

Presentació al Consistori d'un expedient, incoat sobre la construcció d'una casa en el carrer de Sant Roch y Plassa del Oli.

Se disposa la formació d'un Index, que serveixi d'extracte dels acords presos per la Corporació Municipal en relació cronològica y per materies.

S'acorda també activar la formació del pressupost Municipal per el vinent any, nomenant ponent al conceller Senyor Torras.

El Sr. Coma.—Demana que's procedeixi a no deixar captar als pobres que no reuneixin las condicions degudes y an els que siguin forasters. An aquest fi, excita á la Comissió de Governació, perquè presenti un dictamen conteniut el cens dels pobres. Acaba dient que als

pobres forasters s'els facilitin socors en la forma que's puga á la mateixa Casa de la Vila.

Per fi, el Sr. Torras presenta una proposició, en la cual demostra la necessitat que té l'Ajuntament de suprimir gastos per la Festa Major, y diu que sols se gastarà lo de mes compromís, Aixís demana ja, que's possin per aquella Festa, mecheros abüers á tots els fanals-guías que no n'hi haigi.

Un cop aixó aprovat s'acorda també que l'Ajuntament ofereixi socors á les families dels reservistes d'aquesta Vila que han anat a la guerra. *S'aixeca la sessió.*

DIA 19.—A dos quarts de nou del vespre s'obre la sessió baix la presidencia del alcalde Sr. Sarroca y amb assistència dels regidors senyors Canellas, Coma, Jonch, Xiol, Llonch, Pineda y Puntas.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Un cop aixó, es llegeixen els expedients pera la construcció d'obres públiques que s'aproven.

Després de llegida una sollicitud que firmada pel President de la institució la Creu Roja, Sr. Sitges, s'acorda no sols cedir *gratis* el lloguer de la casa, que's lo demanat en dita sollicitud, sino que ademés se consignen en els nous Presupostos una nova partida pera subvencionar ab lo que's puga á dita benemèrita institució.

Altre sollicitud de la Societat «La Alhambra», demanant permís pera fer un envelat en la Plassa d'en Perpinyá.

Després de moltes discussions se demana: Primer. A petició del Sr. Torras, que dita Societat entregui abans de fer l'envelat una quantitat que respongui dels desperfectes que's puguin ocasionar en dita plassa, retornant dita quantitat en el cas de no havernhi.

Segon. El Sr. Puntas proposa que aquesta Societat pagui un tribut raonable, pera l'ocupació de la plassa mentres duri la festa Major.

Tercer. El Sr. Coma perfí diu que'l millor seria demanar al Sr. President que la recaudació dels balls de Rams, aixís com aquesta societat els destina á minvar sos gastos, que fossin ó be oferts al Hospital ó també á socorrer les families dels pobres que han anat á la guerra Aixís s'acorda.

Aquet mateix regidor fa observar que enguany el primer dia de festa Major resulta esser dijous ó sia en dia de mercat y s'acorda que la Societat «La Alhambra» es posi de comú acord ab el que actualment es arrendatari de la Plassa.

Encare un altre Informe. Es el del Arquitecte respecte á les obres que s'han de realisar en el Cementiri nou y el valor de lo que's deu urbanisar. Després de llarga discussió passa a la Comissió respectiva.

Per fi el Sr. Puntas.—Protesta del fet d'haver llegit en un periódich que una comissió aná á visitar el Sr. Governador civil, ab representació del Ajuntament de Granollers. Creu ell que no son representació del Ajuntament, els quins may van á la sessió y més tenint un d'ells dever de donar satisfacció y explicació dels comptes *foscós* que deixá. S'acordá que dimars l'Ajuntament vagi á visitar el nou Governador. *S'aixeca la sessió.*

NOVES

La nostra Festa Major s'apropa depressa á passos de gegant, serém al 2, 3, 4 y 5 de Setembre sense adonárnosen.

Per xó jo avuy, desitjo fer un esboç de lo que's prepara pera la *gran festa* com així's pot dir de tots els pobles, festa simpática, la més

animosa de tot l'any, per el regust de cosa familiar que deixa.

Passant donchs á donar compte de lo que pensa fer enguany l'Ajuntament, diré lo mateix que molt amablement m'ha comunicat el Sr. Alcalde en un petit interviu:

Anada al Ofici, com de costum del Excelentíssim Ajuntament.

Castell de tochs artificials que enguany pensa ferse á la carretera.

Ademés sardanes probablement per la cobla dels Sendras.

Are, en quan toca á les Societats, «La Alhambra» té concedit el permís pera fer un magnífich Envelat en el qual s'hi farà ball, á càrrech de l'orquesta, «La Moderna» degudament aumentada.

El «Casino», ball en el saló de la Societat y un dia d'ópera. Aquesta serà probablement «Gli Hugonotti». Els balls de Rams d'aquesta Societat y de «La Alhambra», dedicats á socórrer els reservistas.

«L'Unió Lliberal», ball á la sala y un dia d'ópera, la que porta el nom de, «Il Trovatore»

No exposém res més, perquè l'altre número de «Llevor» sortirà el primer dia de Festa Major, publicant el programa y articles á dita festa.

Divendres, á les nou del vespre, el barri de Santa Agna va acabar sa festa, sospesa en son dia ab motiu de la dolorosa vaga general. La plassa de las Ollas estava molt animada. Hi tocava l'orquesta «La Moderna».

Un altre Sant de barri celebrá també ahir sa festa, fou el de Sant Roch que com tots els anys, pel dematí es cantá l'ofici acompanyat de l'orquesta.

Com veurán nostres abonats, el present nombre surt am tres dias de retrás, haventlo ocasionat el romprers una pessa de la màquina ahont se tira nostre periódich.

Demanem que'ns dispensin, ja que ha sigut forsa major.

Imp. Garrell.—Granollers.

V^{DA} DE P. BORET

REPRODUCCIONES

ARTISTICAS

FOTOLITOGRAFIA

E. GARRELL

IMPRESOR

S'ofereix a sos clients y
al públich en general,
pera tot lo que tingui
relació ab l'Imprempta.

PLASSA BESTIAR, 51

GRANOLLERS

Francisco Soler Trías

Aceites y Grasas
Comestibles

SUCURSALES
GIJON: Langreo, 12

BILBAO: Granvía 38.

EN GRANOLLERS

REPRESENTANTE
Valentin Turu

Aceites y Grasas
Lubrificantes

DEPOSITOS
Madrid, Cadix, Sevilla,
Zaragoza, Santander,
— Coruña y Vigo

Patente de invención por 20 años. Crema Whitest desgrasadora n.º 2

Hoy conocida por toda España para el lavado doméstico de toda clase de ropas blancas y de color, tanto de hilo como de algodón, lana, franela, mantas, lino, etc. Sostituye con ventaja toda clase de jabones

Unico producto que desinfecta, blanquea y suaviza las ropas, dándoles dureza extraordinaria. — Gran economía de tiempo en el lavado por gastarse en muy poca cantidad. Señoras: No se dejen sorprender por los que imiten ó falsifiquen la Crema Whitest, el único producto en su clase; á cuyos falsificadores se les perseguirá con todo el rigor de la ley. La CREMA WHITEST se halla de venta en las casas de los señores: Miguel Parera, P. Mayor, 33; Jaime Grivé, C. Nueva, 10; Canillera é Hijo, P. Mayor; de esta de Granollers. Para los pedidos al por mayor dirigirse á Don J. Soler, Paseo San Juan, 76. — Barcelona.

Ebanisteria
moderna

JERONIMO SORS

Especialidad en la solidez de la construcción y baratura de precios.

== == Se hallan muebles de lujo y de todas clases. == ==

Calle de la Palma, 26

GRANOLLERS.

DISPONIBLE

OFICINA DE FARMACIA

A. Trullás Más

Calle de Prim, 16.-Granollers

MOSAICOS E F ESCOFET & C

S en C

Barcelona